

Одлука о Закону о адвокатури Републике Српске

Користећи се овлашћењима која су ми дата у члану V Анекса 10. (Споразум о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је Високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења наведеног Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узимајући у обзир члан II.1. (д) претходно споменутог Споразума према којем Високи представник “пружа помоћ када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се јаве у вези са цивилним спровођењем”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака са Конференције о спровођењу мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, а на којој је Вијеће за спровођење мира поздравило намјеру Високог представника да употреби свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о спровођењу цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када процијени да је то неопходно” у вези с одређеним питањима укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) “мјере у сврху осигурања спровођења Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених Ентитета”;

Позивајући се на став 12.1 Декларације Вијећа за имплементацију мира које је на састанку одржаном у Мадриду 15. и 16. децембра 1998. године јасно нагласило да ово Вијеће успоставу владавине закона, у коју би сви грађани имали повјерење, сматра предусловом за трајни мир и за самоодрживу економију која ће бити у стању да привуче и задржи стране и домаће инвеститоре;

Имајући у виду основна начела Уједињених народа о улози

адвоката, које је усвојила Генерална Скупштина Уједињених народа у децембру 1990. године, а која, у једном свом дијелу гласе да: “одговарајућа заштита људских права и основних слобода на које све особе имају право, било да су та права и слободе економске, друштвене и културне, или грађанске и политичке, захтијева да све особе имају ефикасан приступ правној помоћи коју ће им пружити независна адвокатура...(и да)...професионална удружења адвоката имају важну улогу у одржавању професионалних и етичких норми штитећи своје чланове од прогона и неприкладних ограничења или повреда права, пружајући правне услуге свима којима су оне потребне, и сарађујући са владиним и другим институцијама у унапређивању функционисања правосуђа и интереса јавности...”;

Имајући даље у виду препоруке Комитета министара Савјета Европе Рец(2000)21 о слободи обављања адвокатске дјелатности (које је усвојио Комитет министара 25. октобра, 2000. године) – *Начело I – Општа начела о слободи обављања адвокатске дјелатности*, став 1, који гласи да “ се требају подузети све неопходне мјере како би се поштовала, штитила и унаприједила слобода обављања адвокатске дјелатности без дискриминације и без некоректног уплитања од стране органа власти или јавности, посебно у смислу релевантних одредби Европске Конвенције о људским правима.”

Истичући да је потпуно независна и одговарајуће уређена адвокатура кључна за обезбјеђење владавине закона у свим кривичним, грађанским и привредним стварима као и за осигурање унапређења људских права и слобода и помирења у Босни и Херцеговини.

Позивајући се на Меморандум о разумијевању о уређењу правне помоћи између институција у Федерацији Босне и Херцеговине и Републици Српској, потписаног у мају 1998. године, у којем се наводи да се “...у интересу неометаног функционисања адвокатуре на цијелој територији Босне и Херцеговине, оба ентитета обавезују да ће ускладити своје законе који се односе на адвокатуру како би се осигурало адвокатима да могу бити

примљени у било коју Адвокатску комору у Босни и Херцеговини и да ће моћи да обављају своје дужности у оба ентитета без додатних захтјева.”

Схватајући да Закони о адвокатури, који су тренутно на снази у Републици Српској и Федерацији Босне и Херцеговине, нису усаглашени око питања која су од суштинске важности за правично, одговарајуће и јединствено регулисање адвокатуре у Босни и Херцеговини;

Признајући напоре оних домаћих правника који су израдили нацрт Закона о адвокатури Републике Српске као и савјете и помоћ Савјета Европе у његовој припреми;

На основу горе наведеног, овим доносим сљедећу:

ОДЛУКУ

Приложени Закон о адвокатури Републике Српске, који је саставни дио ове Одлуке, ступа на снагу као закон Републике Српске.

Ова Одлука, ступа на снагу одмах, а заједно са текстом овога Закона ће бити објављена у Службеном гласнику Републике Српске.

Сарајево, 23. мај 2002.

*Волфганг Петритсцх
Високи представник*